

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL (...)
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de (...)2023

Completul constituit din:

Președinte (...)

Judecător ... (...)....

Grefier (...)

Pe rol se află judecarea cauzei civile privind apelul declarat de către apelantul (...) împotriva sentinței civile nr. (...)/2022, pronunțate de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu intimata (...).

La apelul nominal făcut în ședință publică, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care prezintă instanței obiectul cauzei, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, faptul că dosarul a fost repus pe rol pentru ca părțile să exprime un punct de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept invocată; că la data de 08.05.2023 apelantul a depus la dosar punct de vedere referitor la solicitarea instanței.

Instanța constată că pentru acest termen părțile au fost înștiințate să își exprime un punct de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 147 alin. (1) și (2) și art. 278 alin. (2) din Codul muncii, raportat la dispozițiile art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, judecătorii care beneficiază de sporul pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase prevăzut de Hotărârea Guvernului nr.118/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională, beneficiază de un concediu de odihnă suplimentar și care este durata acestuia?”

Instanța constată că doar apelantul pârât (...) a exprimat un punct de vedere și rămâne în pronunțare cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Curtea de Apel,

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. constată că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

1. *De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 147 alin. (1) și (2) și art. 278 alin. (2) din Codul muncii, raportat la dispozițiile art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, cu completările și modificările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:*

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului (...) la compensarea în bani a 51 de zile de concediu de odihnă suplimentar, aferent perioadei 2017 - 14 februarie 2022, cu aplicarea actualizării și a dobânzii legale penalizatorii începând cu data de la care dreptul era datorat și până la plata efectivă.

Dezlegarea aspectelor litigioase din prezenta cauză ține exclusiv de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 147 alin. (1) și (2) și art. 278 alin. (2) din Codul muncii, raportat la dispozițiile art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, cu completările și modificările ulterioare.

2. Problema de drept enunțată este nouă deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei probleme, astfel cum rezultă din studierea paginii de internet <http://www.scj.ro>.

Obiectul interpretării vizează dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 147 alin. (1) și (2) și art. 278 alin. (2) din Codul muncii, raportat la dispozițiile art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, cu completările și modificările ulterioare.

Aspectele ce fac obiectul sesizării sunt noi, în sensul dispozițiilor art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiind susceptibile să genereze practică neunitară în aplicarea prevederilor legale indicate.

Instanța de apel remarcă faptul că sunt puține hotărâri judecătorești pronunțate în această materie și că problema de drept ce face obiectul sesizării prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a preîntâmpina apariția practicii judiciare neunitare cauzate de neclaritatea normelor legale vizate, susceptibile de mai multe interpretări judiciare, astfel că, în speță, condiția noutății este suficient de bine caracterizată și permite declararea ca admisibilă a sesizării.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 09.05.2023.

II. Expunerea succintă a procesului

1. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului (...) la compensarea în bani a 51 de zile de concediu de odihnă suplimentar, aferent perioadei 2017 - 14 februarie 2022, cu aplicarea actualizării și a dobânzii legale penalizatorii începând cu data de la care dreptul era datorat și până la plata efectivă.

În cererea de chemare în judecată, reclamanta a arătat că la eliberarea ei din funcția de judecător prin pensionare a primit de la pârâtul (...) compensarea în bani pentru zilele de concediu neefectuat, din cele 35 de zile anuale prevăzute de art. 79 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, și că, pe lângă cele 35 de zile de concediu, era îndreptățită și la concediu anual suplimentar pentru faptul că activitatea prestată a fost încadrată ca fiind desfășurată într-un loc de muncă cu condiții periculoase și vătămătoare.

Reclamanta a susținut că solicită 10 zile de concediu de odihnă suplimentar, anual, arătând că atât timp cât a beneficiat de un spor pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase în procent maxim, de 15%, apare ca fiind justificată și cererea în sensul de a se avea în vedere numărul maxim de zile de concediu de odihnă suplimentar.

În motivarea în drept a cererii, reclamanta a indicat dispozițiile art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, art. 1 și art. 7 alin. (2) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 325 din 2005, care se coroborează, în opinia acesteia, în baza art. 278 alin. (2) din Codul muncii, cu dispozițiile art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 și cu cele ale art. 147 alin. (1) și (2) din Codul muncii.